मिदमनेकरौद्रसत्त्वनिषेवितं गुरूणामपि सत्त्वानामसेव्यं शष्पभोजिनां। एवमुक्त्वा स मृगाधिपो यमुनाकच्छमवतीर्य प्रकाममुदकपानावगाहनं कृत्वा स्वैरप्रचारं पुनर्वनं प्रविष्टः। ततश्च करटकदमनकनिक्षिप्तभारः सञ्जीवकेन सह सुभाषितगोष्ठीसुखमनुभवन्नास्ते। सञ्जीवकेनाप्यनेक शास्त्राधिगतबुद्धिप्रागल्भ्येन स्तोकैरेवाहोभिर्मूढमतिरपि पिङ्गलको धी ५ मान् कृतः। तथारण्यधर्माद्वियोज्य ग्राम्यधर्मेषु नियोजितः। किं बहु ना। प्रत्यहं पिङ्गलकसञ्जीवकावेव केवलं रहसि मिथो मन्त्रयतः। शेषः सर्वो ऽपि परिजनो दूरीभूतस्तिष्ठति। तौ च शृगालावपि प्र वेशं न लभेते। अन्यच्च। सिंहपराक्रमाभावात् सर्वो ऽपि मृगजनो तौ च शृगालौ क्षुधाव्याधिबाधिता एकां दिशमाश्रित्य स्थिताः। उक्तं च १० यतः। फलहीनं नृपं भृत्याः कुलीनमथवोन्नतं।

सत्यज्यान्यत्र गच्छन्ति शुष्कं वृक्षमिवाण्डजाः ॥१६८॥

तथा च। स्वामिसन्मानसंयुक्ताः कुलीना भक्तितत्पराः।

वृत्तिभङ्गान्महीपालं त्यजन्त्येव हि सेवकाः ॥१६९॥

अन्यच्च। कालातिक्रमणं वृत्तेर्यो न कुर्वीत भूपतिः। १५

कदाचित् तं न मुञ्चन्ति भर्त्सिता अपि सेवकाः ॥१७०॥

तथा न केवलं सेवका इत्थं भूता यावत् समस्तमप्येतज्जगत् परस्परं भक्षणार्थं सामादिभिरुपायैस्तिष्ठति।

तद्यथा। देशानामुपरि क्ष्माभृदातुराणां चिकित्सकाः।

बणिजो ग्राहकाणां च मूढानामपि पण्डिताः ॥१७१॥ २०

प्रमादिनां तथा चौरा भिक्षुका गृहमेधिनां।

गणिकाः कामिनां चैव सर्वलोकस्य शिल्पिनः ॥१७२॥

सामादिसङ्गितैः पाशैः प्रतीक्षन्ते दिवानिशं।

उपजीवन्ति शक्या हि जलजा जलजानिव ॥१७३॥

अथवा साधु चेदमुच्यते। २५